

University of Groningen

Power to the pedals

Plazier, Paul Arnaud

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2018

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Plazier, P. A. (2018). *Power to the pedals: Perspectives on the potential of e-bike mobility for sustainable and active transport systems*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

Op jonge leeftijd stouf ik op m'n driewieler voor m'n ouders uit door de weilanden rond Groningen. Toch was het mijn Franse neef die mij, op straat bij mijn grootouders in Frankrijk, zonder zijwieltjes leerde fietsen. Niet zonder trots verkondigen mijn grootouders dit tot op de dag van vandaag aan iedereen die het wil horen. Immers: die Nederlanders fietsen altijd en overal.. en onze kleinzoon heeft dat toch maar mooi hier in Frankrijk geleerd!

Ik weet niet of deze vroege ervaringen met cultureel-geografische verschillen in mobiliteit ertoe hebben geleid dat ik bij culturele geografie op het onderwerp ben gaan promoveren. Toch kan ik spreken van een patroon: na een bachelorscriptie over autodelen in 2012, schreef ik in 2014 een masterscriptie over fietsmobiliteit in Florida. Toen ik daarna de mogelijkheid kreeg om te promoveren op de opkomst van elektrische fietsmobiliteit in Nederland greep ik deze met beide handen aan.

Ruim drie jaar later ben ik een aantal mensen dank verschuldigd. Allereerst de twee personen die mijn promotietraject in goede banen hebben geleid. Gerd, wij kennen elkaar inmiddels al wat langer: van een ruimtelijke analyse van “snoeproutes”, naar de begeleiding van mijn master thesis, en vervolgens je hulp bij het schrijven van mijn Ubbo Emmius-voorstel. Ik wil je danken voor je uitmuntende begeleiding, je inspiratie, je enthousiasme, en de deur die altijd openstond. De zomerse namiddag waarop we ietwat onwennig – zwetend, met fietshelm op - voor de camera van Nieuwsuur mochten verschijnen zal ik niet vergeten. Ik hoop dat we elkaar ook in de toekomst weten te vinden in onze gedeelde interesse voor actieve mobiliteit, innovatieve onderzoeksmethoden, snelle elektrische fietsen - of gewoon een kop koffie of een biertje. Agnes, ik leerde jou via Gerd kennen als tweede corrector van mijn masterscriptie, en tot mijn blijdschap zag je ook heil in mijn promotieonderzoeksvorstel. Door de afstand zagen wij elkaar wat minder, maar de momenten dat we elkaar in Groningen troffen waren daardoor des te productiever. Ik wil je met name danken voor je uiterst scherpe en doeltreffende feedback op mijn schrijven, en de intensieve, enthousiasmerende brainstormsessies. Dat heeft ertoe geleid dat we binnen de korte tijd die ervoor stond een aantal mooie publicaties hebben weten neer te zetten.

Dan mijn kamergenoten en paranimfen. Suzan, Joost, als lotgenoten in de “kelder van de wetenschap” heb ik met jullie mijn promotietraject het meest intens beleefd. Naar schatting is een derde van mijn PhD-salaris opgegaan aan onze koffiepauzes, en het was elke cent waard. Dank voor de mooie momenten, gesprekken, de motivatie en de afleiding, zowel op de werkplek als daarbuiten. Laten we dat blijven doen. Joost, hopelijk vind je nu eindelijk tijd om wat vaker Salsa te dansen. En Suzan, ik hoop dat al je toekomstige werkgevers hun verwarming extra hoog voor je zetten.

Dank ben ik ook verschuldigd aan mijn andere FRW collega's. Chris, het begeleiden van de “Buitenlandse reis IJsland/VS” vormde voor mij een waar hoogtepunt

van de afgelopen jaren. Zeventien dagen, negen-en-dertig studenten, twee landen en drie steden: zelden kwam ik zo gesloopt – en voldaan! - weer aan op Schiphol. Bedankt dat ik wederom met je mee mocht, en ditmaal niet als student, maar als medebegeleider. Anna, how often did you rush into room 23, looking for Suzan, disturbing the quiet atmosphere? Thanks for doing so, and bringing me the weirdests gifts from your trips around the globe. Aan Erszi, Hiska, Luis en Angelo, de collega's die ik af en toe in kamer 23 trof: heel veel succes met wat er nog komen gaat! Mijn mede-PhD'ers van *cultgeo* op de tweede zag ik dan misschien niet dagelijks, maar dit werd meer dan goedgemaakt op de *FRW social events*. Collega's, ook van de verdiepingen daarboven en beneden: dank voor de memorabele borrels, pubquizzes en sportactiviteiten.

De balans tussen “promotieonderzoek en privé” is nogal eens lastig te bewaken. Gelukkig was er altijd genoeg druk van buiten om ook leuke dingen te blijven doen. Daarvoor wil ik een aantal mensen bedanken:

Patrik, ooit begonnen we als jaargenoten bij Sociale Geografie en Planologie. Onze professionele interesses liggen inmiddels elders, maar we weten elkaar op persoonlijk vlak immer te vinden. Samen met Verena en Lisa beleefden we een aantal hoogtepunten van de afgelopen jaren: *thanks guys, it was a true artwork!* Sanne, van buddies op de peuterspeelzaal in Beijum, tot stadsgenoten in het mooie Utrecht, dik twintig jaar later: dat kunnen maar weinigen zeggen. Ik ben blij dat we de vele gezellige momenten van de afgelopen jaren in Groningen nu gewoon in een andere stad kunnen doorzetten. En Thijs, ik hoop dat ook jij snel deze kant op komt om de drie-eenheid weer compleet te maken. Leon, Wout, Sebastiaan, Nathan, Thijs, Joren en Robin: in de afgelopen jaren regen we de recreatieve biertjes, spellen, Munchieburgers en weekendjes weg aaneen. De woensdagavond vormde altijd weer een lichtpuntje in de lange week, en daarvoor ben ik jullie zeer erkentelijk. Gerben en Daan, de avondjes snooker zijn inmiddels traditie, en laten we dat zo houden. En geef het nog een paar jaar - we lopen wellicht wat rendement mis - maar dan komt die beleggersclub er zeker. Rens, Denise, Ruud en Pleun, de weekendjes Parijs zijn een goede jaarlijkse gewoonte geworden. Ik kan niet wachten op onze volgende hereniging op de twintig vierkante meter van Denise! Oscar, onze expeditie naar het land van Fidel en Ché was – ondanks of misschien wel dankzij de kou, een verzopen Havana, en de voedselvergiftiging – legendarisch. Een betere vakantie na het inleveren van m'n proefschrift had ik me niet kunnen wensen. En Anne Mieke, dank voor de mentale steun, de afleiding, en het toevoegen van een vleugje Vlaanderen aan de aller-allerlaatste loodjes van m'n proefschrift.

Tot slot: pap, mam, dank voor jullie onvoorwaardelijke steun in alles wat ik doe. Het “kluizenaarsbestaan” van jonge promovendus viel me op sommige momenten zwaar. Gelukkig kon en kan ik altijd op jullie rekenen voor een goed gesprek, opbeurende woorden, of “gewoon” een borrel en een maaltijd. Niet zelden schoof ook mijn lieve zusje Manon daarbij aan, op wie ik zo trots ben. Dat soort momenten zijn me zeer veel waard. *Merci a tous!*

Utrecht, mei 2018